

Η Μηχανή 01 Το άγιο και το βέβηλο

Αποκηρύσσουμε τον αποκλεισμό του έργου τέχνης σε γκαλερί και μουσεία και την εκμετάλλευση του από μια τάξη ελίτ, γεμάτη έπαρση.

Στηλιτεύουμε το έργο τέχνης που φέροντας το λάβαρο της εγγενούς αξίας του, του πνεύματος, του αυτοσκοπού και της ελεύθερης έκφρασης του Δημιουργού του, χλευάζει περιφρονητικά τις μάζες, αρνούμενο να παραχωρήσει υποτιθέμενα προνόμια και πρόσβαση στη γνώση και αισθητική.

Πρεσβεύουμε ότι η τέχνη είναι ένα μέσο για την πορεία της ανθρωπότητας προς την τελειότητα, ένα μέσο επικοινωνίας ανάμεσα στους ανθρώπους. Το έργο τέχνης έχει κοινωνική αποστολή επομένως καλλιέργεια του έργου τέχνης ως αυτοσκοπού και ο διαχωρισμός του από την υπόλοιπη ζωή είναι μια τάση προς την αυτοκαταστροφή.

Αποκηρύσσουμε τον καλλιτέχνη-ψευδοπροφήτη, τον ιεροφάντη-οραματιστή ο οποίος σε στιγμές έμπνευσης θεωρεί ότι αγγίζει το Θείο και δημιουργεί απομονωμένος στον Φιλντισένιο Πύργο του έργα για τους Λίγους-Εκλεκτούς. Ο πραγματικός* καλλιτέχνης πρέπει να θέτει το προσωπικό του ταλέντο στην υπηρεσία της ανθρωπότητας και να γίνεται συντελεστής προόδου όπως ο τεχνίτης και ο θεωρητικός ή φυσικός επιστήμονας.

Ανακηρύσσουμε τους Βιομηχανικούς ιμάντες σε λεωφόρους Κάθαρσης, Διδαχής, Ελευθερίας και Προόδου, μέσω των οποίων το Απόλυτο Έργο Τέχνης μετά την μακροχρόνια παραμονή του στην Κόλαση των ελπιστικών κλοιών για πρώτη φορά θα έρθει σε επαφή με τον κόσμο, θα γίνει προσιτό σε όλους, έτσι ώστε να επιτελεσθεί ο εκδημοκρατισμός της τέχνης και του πνεύματος, η επιστροφή στον Χαμένο Παράδεισο.

Διακηρύσσουμε ότι αυτό που έχετε μπροστά σας δεν είναι το υλικό αποτέλεσμα μιας

CHEAPART

Βιομηχανικής κατασκευής αλλά το ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ, το οποίο με τη Βοήθεια της Μηχανής μπορεί να παράγεται μαζικά ώστε να γίνει πηγή ηθικής και αισθητικής τελείωσης του ανθρώπινου γένους.

Αποκηρύσσουμε την εκπόρνευση του Έργου Τέχνης και την κλωνοποίηση του πάνω σε βιομηχανικούς ιμάντες. Η αξία ενός απόλυτου έργου τέχνης έγκειται στην μοναδικότητα του και όχι στη μαζική παραγωγή του.

Πρεσβεύουμε ότι το έργο τέχνης δεν είναι μέσο αλλά αυτοσκοπός, δεν είναι ΥΛΗ, αλλά ΠΝΕΥΜΑ. Η εγγενής αξία του αφενός επιζητά μια τελετουργική διαδικασία προσέγγισης και αφετέρου το απαλλάσσει από οποιαδήποτε χρησιμοθηρική δέσμευση και εξυπηρέτηση κοινωνικών σκοπών.

Στηλιτεύουμε την μετατροπή του έργου τέχνης σε χρησιμοθηρικό αντικείμενο, σε εξιλαστήριο θύμα της ανένης αποτυχημένης προσπάθειας της μάζας για μια απρόσκοπτο ανοδική πορεία με στόχο τη μέθεξη στην κοινωνία του Πνεύματος και της Αισθητικής.

Υπερμαχόμεθα της αυτονομίας της τέχνης, της, υπερβατικής σημασίας του λειτουργήματος του καλλιτέχνη και του αναφαίρετου δικαιώματος για απόλυτη ελευθερία έκφρασης και αποδέσμευση από την τύρβη της καθημερινότητας.

Διακηρύσσουμε ότι πάνω στον Βιομηχανικό ιμάντα δεν τελείται η προετοιμασία ενός έργου τέχνης αλλά η λοβοτομή, ο Πνευματικός θάνατος, τη απόλυτη αποσύνθεση, η τέλεια αποδυνάμωση, ο διαμελισμός και η ρίψη του στον βιομηχανικό καιάδα.

Διακηρύσσουμε ότι αυτό που έχετε μπροστά σας δεν είναι το υλικό αποτέλεσμα της βιομηχανικής κατασκευής ενός έργου τέχνης, αλλά ένα βιομηχανικό απόβλητο, η τερατογένεση μιας σειράς από προπαγανδιστικές ρέπλικες για μαζική κατανάλωση και για εξυπηρέτηση δήθεν ωφελιμιστικών κοινωνικών στόχων, ένα έργο τέχνης - ρέπλικα από όλους για όλους.

Χαριντίνα Καραϊνδρου, Ιστορικός Τέχνης

Η Μηχανή 01
3 - 10.11.1999

Επιμέλεια:

Γιώργος Γεωργακόπουλος, Δημήτρης Γεωργακόπουλος, Χρήστος Κεχαγιόγλου

Μουσική: Νίκος Σταυρόπουλος

Μανιφέστο: Χαριντίνα Καραϊνδρου

CHEAPART

A.Μεταξά 25

Αθήνα 106 81